

Τά έργα πού παρουσιάζει ο Δανιήλ στο Γαλλικό
Ινστιτούτο (29 Απρίλη - 15 Μάη) είναι μιά επιλογή από τις
πλαστικές του έρευνες και κατασκευές τών τελευταίων 15 χρόνων
από τόν "είκονόμυλο" του '63⁽¹⁾, τά ιερατικά "κουτιά" του
'64⁽²⁾ κι'ως τούς πρόσφατους "τοιίχους" του⁽³⁾.

Συνδετικό ύφάδι όλων αυτών τών πολύμορφων ζωγραφικών-
γλυπτικών προτάσεων, ή παθιασμένη αναζήτηση ενός νέου ("πραγ-
ματικού", όπως λέει ο ίδιος) χώρου, και νέων "ανορθόδοξων" ύ-
λικων πού νά δίνουν τήν εικόνα "ένος κόσμου όπου τό τραγικό
και τό βίαιο κυριαρχούν". Μεσ'άπό τά σωθικά τών χαρτονένιων
κουτιών του -σπισμένων, τρυπημένων, τσαλακωμένων - όπως και
πίσω άπ'τόν καμβά τών "τοιχών" του ξεπετιέται, σαν άπό ματιά
μικροϋ παιδιού, ή άποκάλυψη τής πολυδιάστατης, τραγικής, σημει-
ωτικής πραγματικότητας, ή διαρκής άμφισβήτηση τών πολιτιστικών-
κοινωνικών κατεστημένων.

"Ο πίνακας παράγεται με τήν καταστροφή του" έγραφε ο
Δανιήλ στά 1972 επιλογίζοντας τό πολυγραφημένο κείμενο πού
κυκλοφόρησε μ'εύκαιρία τήν έκθεσή του στήν αίθουσα "Δεσμός".
Διαβάζόντάς το, αυτό καθώς κι'άλλα παλιότερα ή κατοπινά γραφτά
του, παραμερίζοντας δέ μιά κάποια άπλούστευση άνάλυσης (πού τά
ίδια τά έργα συμπληρώνουν σέ βάθος και σαφήνεια) βλέπουμε πως

- (1) Μέ τό έργο αυτό πήρε μέρος ο Δανιήλ στήν έκθεση "Oeil de Boeuf" τής
γκαλερί "7" του Παρισιού, τό Μάρτη του '63. Βλ. τό πολυγραφημένο
κείμενο πού κυκλοφόρησε τότε στό βιβλίο του "Η ζωγραφική πράξη και
σκέψη", έκδόσεις Αΐθουσας Τέχνης Δεσμός, Αθήνα 1973, σελ. 18-19.
- (2) Από τήν έκθεση "Τρεΐς προτάσεις για μιά νέα ελληνική γλυπτική" τών ;
Κανιάρης, Δανιήλ, Νίκος, πού παρουσίασε στά πλαίσια τής Μπιενάλε τής
Βενετίας ο κριτικός P. Restany στήν γκαλερί "La Fenice", τόν Ιούνιο
του '64. Βλ. κρίσεις του ίδιου του καλλιτέχνη για τά έργα του στό
βιβλίο πού αναφέρεται παραπάνω, σελ. 26-27 και 29.
- (3) Βλ. κυρίως έκθεση στήν Αΐθουσα Τέχνης Δεσμός, 27 Νοεμ. - 16 Δεκεμ-
βρίου 1972, καθώς κι'έκείνη του Δεκέμβρη 75 στήν ίδια αίθουσα.

